

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Musarum præsidium & oblectamentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

& peculiariter tibiarum cantui præesse creditur. Octavam, *Polyhymniam*, à multitudine cantus: sive *Polymneiam*, à magnitudine memoria nominant. Historia illi attribuitur, quod multarum in ea rerum sit memoria; lyraq[ue] præfecta putatur. Nonam *Vraniam*, quasi *Celestem*, vel à cælestium rerum cantu, vel à cantus divinitate appellant. Alii aliter atque aliter has Musas explicant, ipsisque nomina & officia pro arbitrio & libertate poetica affingunt. Earum inventa, munia, numerum, numina Ausonius complexus est his versibus:

Clio gesta canens, transactis tempora reddit;
Melpomene tragicō proclamat mœsta boatu,
*Comica lascivo gaudet sermone *Thalia*:*
*Dulciloquos calamos *Euterpe* flatibus urget;*
Terpsichore affectus cithara movet, imperat, auget.
*Plectra gerens *Erato*, saltat pede, carmina, vultu;*
*Carmina *Calliope* libris heroica mandat;*
**Vranie* cæli motus scrutatur, & astra;*
*Signat cuncta manu, loquitur *Polyhymnia* gestu;*
Mentis Apollineæ vis has movet undique Musas.
*In medio residens complectitur omnia *Phœbus*.*

Ethica.

I. Audiamus Mythologum lib. 7. c. 15. de Musis. Hæ, inquit, deæ magnum sunt in adversis rebus solatium, & non leves illecebre ad res honorificas: cum ab illegitimis voluptatibus, & ab omni libidine nos revocent. (a) Harum munus fuit, militum animos per carmina inflammare in bellum: harum, viros bonos in calamitatibus consolari: harum, præclara facinora, & res gestas decantare, ut eorum imitatione cæteri mortales ad virtutem incitarentur; quippe quod illæ cantilenæ in antiquorum conviviis adhiberentur. Tanta verò fuit antiquorum cantorum modestia & temperantia, ut neque inter procos quidem *Penelopes* turpia aut lasciva canerentur: quamvis essent juvenes ad omnem libidinem, omnémque intemperantiam maximè propensi: sed canebatur apud hos reditus Græcorum in patriam laboriosus ac perdifficilis. Harum igitur cantilenarum & cantorum, & Poëtarum, Præsides Musæ putabantur, quarum dux creditus est Apollo, unde & *Musagetes* dictus. Musarum filii, illi appellabantur, qui tanta ingenii, scientiæque præstantiæ

Z z z z

valebant,

(a) *Musarum præsum oblectatio.*

valabant, ut divinitus è cælo demissi, inter homines viderentur. Hæc Natalis Comes. Nimirum latus se campus hic explicaret, si vellemus de Musarum, id est, Litterarum varietate, oblectatione, fructu, gloria disserere. Nam si ullo in argumento usurpari potest illud Ciceronis: Pleni sunt libri, plena sapientum voces, plena exemplorum vetustas; id enim verò in Musarum laudibus appetet. Memorabile comprimis est, quod de Pyrrhi, Epirotarum Regis annulo, traditur à Solino; cuius gemma achates erat eō naturæ artificiō, ut distinctè Apollinem citharam tenentem, Musasque novenas, suis singulas cum insignibus, & lineamentis exhiberet; quā se specie Rex non armorum magis (nam adversus Romanos præclarā cum laude bella gessit) quam Musarum cultorem profitebatur. Est autem achates tam generis variii gemma, ut unum lapidem esse non credas: candidus, rubens, croceus, cinereus, viridis, niger, cœruleus: verbo omnium gemmarum colores includit. Atque huic lapidi rectè confertur Musarum ac Litterarum mira varietas & amoenitas, in qua Poëtarum, Historicorum, Rhetorum colores ad certamen usque luxuriant. Ciceroni *Mansuetiores Musæ* dicuntur, quæ à forensi contentione remotæ sunt. Ab Homero Musæ nominantur Ὀνυματίδες, quod in cælo, utpote Jovis filiae, sedem habere credantur: & suos Clientes (quod Horatius canit: *Musa cælo beat*) ad Superos evchere. Hinc idem Poëta Od. 4. lib. 3.

Descende cælo, & dic, age, tibiā,
Regina, longum Calliope melos.

II. (b) Hinc disce, quanta illarum felicitas sit provinciarum & civitatum, in quibus periti, probiqüe magistri suppeditunt ad juventutem bonis moribus, & litterarum studiis imbuendam. Quod contra hostes sunt valla & propugnacula, hoc adversus inficitiam & barbariem sunt Musarum domicilia, in quibus quotannis uberes proveniunt segetes virtutis ac sapientiæ. *Multitudine Sapientum*, inquit Regum Sapientissimus, *Sanitas est orbis terrarum*. Ælianus scribit, cùm maris imperium teherent Mitylenenses, sociis, qui desciscabant, hanc pœnam imposuisse, ut liberos suos non docerent litteras, neque artes liberales; hoc suppliciorum omnium gravissimum judicantes, in inficitia & ignorantia artium liberalium vitam transigere. lib. 7. c. 15. Et Pausanias tradit in Bœoticis, Heliconem montem singulari quadam soli bonitate commendari, cuius etiam passionibus serpentum venena infirmentur. Nimisrum litteris nihil

(b) *Litterarum utilitas.*